

Bijbels perspectief

Woord van de week

Lijdensweek

Filippenzen 2:3

...zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf...

Dit is één van die tekstverzen die een dikke, vette streep haalt door het IK, het zelf. In vergelijking met de, zeker in onze tijd, heersende algemene opvatting dat ieder mens dient op te komen voor zichzelf en daarom moet gaan voor een handhaven van het IK, verkondigt Gods Woord het volstrekt tegengestelde. Niet alleen de tegenwoordige seculiere maar zelfs de christelijke psychologie (als die laatste variant al bestaat!) kenmerkt zich door een propageren, bijna evangeliseren, van deze algemene heersende opvatting. Zelfs binnen breed christelijke kring - met nota bene al vaker de evangelische stroming voorop - is het pampere van het IK meer dan in!

Selwyn Hughes merkte tijdens zijn leven ooit eens op dat hij in zijn werk als voorganger en zielzorger nog nooit iemand die deze algemeen heersende en gepropageerde opvattingen met betrekking tot het IK nastreefde, echt gelukkig had gezien. De IK-gerichte persoon omschrijft hij dan ook als: de juist meest ontwrichte persoon. Vanuit Gods Woord wordt zonder meer en onomstotelijk duidelijk dat de menselijke persoonlijkheid (en dat al van vóór de grondlegging der wereld) door de Drie-enige God ontworpen is om Jezus Christus in het centrum te hebben. Om die reden alleen al is de vraag gerechtvaardigd of je als christen wel echt uit de voeten kunt met de huidige psychologie die claimt dat het IK het centrum van de persoonlijkheid dient te zijn. Kan, mag en moet een oprecht en wedergeboren voorganger (en of kerkenraad) iemand adviseren bij een dergelijke discipline hulp te gaan zoeken? Is het Bijbels te verdedigen dat een grote evangelische gemeente in het Noorden van ons land psychologen in dienst heeft ten behoeve van het pastoraat? Roept dit niet de vraag op in hoeverre in een dergelijke gemeente nog het besef van en geloof in de algenoegzaamheid van Christus leeft?

Het is de Bijbelse waarheid dat elk mens geschapen is om Christus centraal te stellen - *niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij* (Gal. 2:20). Het IK is bedoeld om rond God en zijn Zoon Jezus Christus te draaien. Als dat bij ons niet het geval is, dan zullen we nooit het beeld van God weerspiegelen en nooit kunnen veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid! Sterker, als Jezus Christus niet ons centrum is waar alles in ons leven om draait, dan zullen we niet alleen niet in staat zijn met onszelf te leven, maar ook niet met de ander en dus niet in staat zijn aan de oproep in de gekozen tekst gehoor te geven. Wordt mijn leven gekenmerkt door ootmoed? Is het zonder zelfzucht en ijdel eerbejag? Acht ik de ander uitnemender dan mijzelf? Kortom, staat Christus centraal? Is Jezus het centrum van mijn leven? Vragen om eens voor Gods aangezicht over na te denken om een geestelijk gezond leven te kunnen leiden.

Gebed

U Here Jezus het centrum van mijn leven. Dat is het enige wat er uiteindelijk toe doet. Niet meer mijn IK maar Christus leeft in mij. Niet meer mijn ik op de troon maar U. De enige manier waarop dit werkelijkheid kan worden en zal blijven, is als ik bereid ben per dag mezelf aan U te geven om meegekruisigd te zijn. Een met U meegekruisigd leven leef. Houdt U de spijkers vast! Dat U in mij meer en meer gestalte mag aannemen, ik verander van heerlijkheid tot heerlijkheid. Leef tot eer van Uw nooit volprezen naam. Amen.